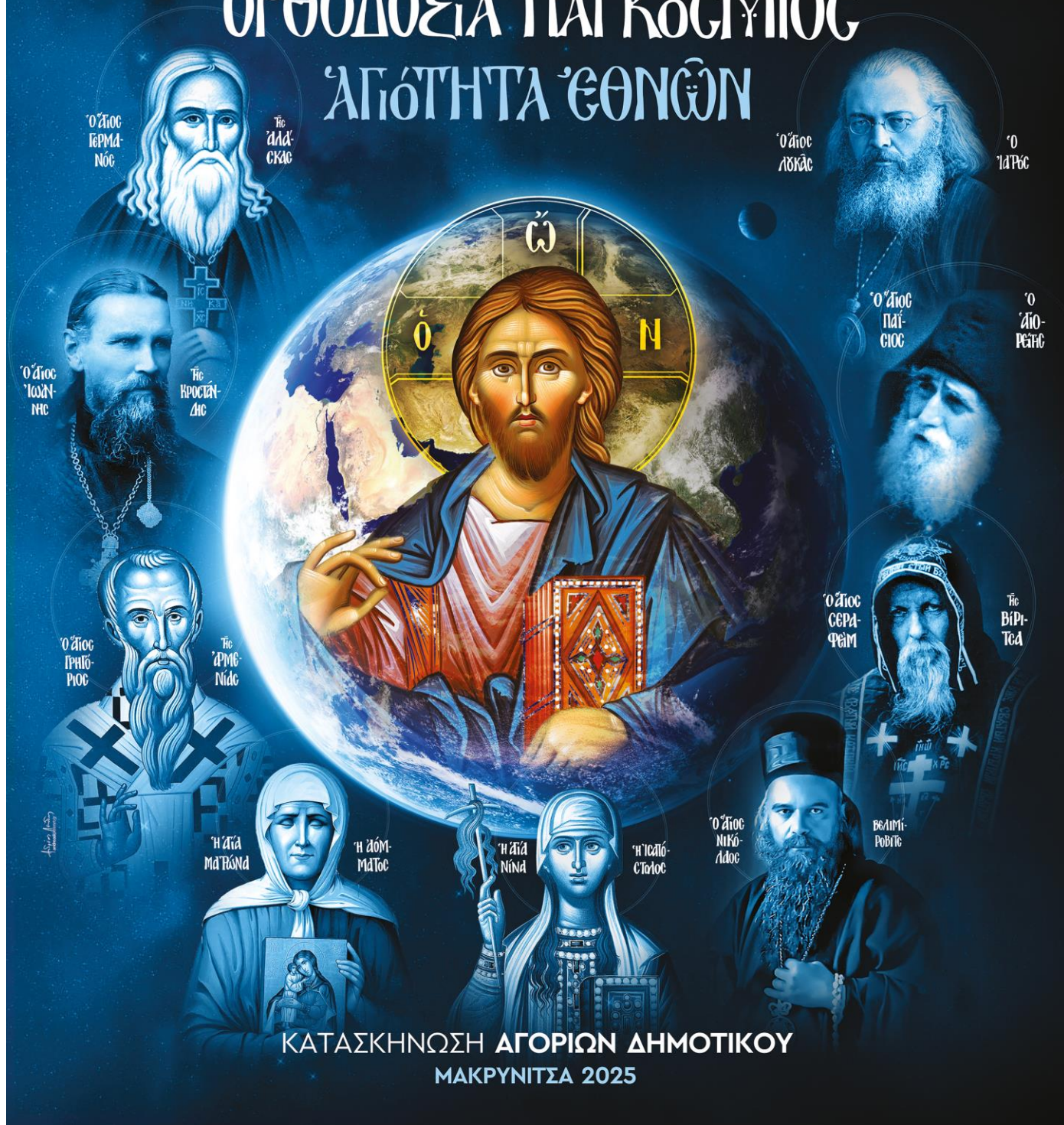

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΕΘΝΩΝ

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Αγοριών Δημοτικού Β΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2025

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιωάννης της Κροστάνδης»

Έρθες ιεραπόστολος
στη σύγχρονη Ρωσία
σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς
έδωσες πλούσιους καρπούς
στη μάνα εκκλησία

Έρθες ιεραπόστολος
και έγινες ποιμένας
και βάλθηκες απ' την αρχή
με διακονία, προσευχή
να σώσεις τον καθένα

Γη και ουρανό
η αγάπη σου έχει σκεπάσει
αφού έγινες θαρρώ
Άγιε μου τα πάντα τοις πάσι

Έρθες ιεραπόστολος
στη σύγχρονη Ρωσία
σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς
έδωσες πλούσιους καρπούς
στη μάνα εκκλησία

Έρθες ιεραπόστολος
και όλοι σε ζητούσαν
για να τους δώσεις συμβουλή
άκρη να βρούνε στη ζωή
Με σένα ξεδιψούσαν

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Γερμανός Αλάσκας»

Ψάχνω να βρω και 'γώ τον δρόμο
μ' ένα σταυρό στον ώμο
αναζητώ ζωή.
Ξέρω το κύμα είναι μεγάλο
Κι εγώ δεν έχω Άλλον
Εσύ είσαι η Αρχή.

Μόνος δεν υπάρχουν
στον Θεό αν είναι οι ρίζες σου
Όπου και να ψάχνεις
θα τον βρεις.
Στο βορρά στο νότο,
στις χαρές μα και στις πίκρες σου
άνοιξε την πόρτα θα Τον δεις.

Ένα σκυφτό καλογεράκι
διαβάζει στο κομπάκι
την κάθε μου πληγή.
Ξέρω πως μες στη σιωπή του
η αγάπη η σταυρική του
με φέρνει στη ζωή.

Άγιε Γερμανέ μου
στον Θεό είναι οι ρίζες σου.
Όπου είσαι εσύ
είναι κι Αυτός

Στο βορρά, στο νότο
στις χαρές μα και στις λύπες σου
Φίλος και Πατέρας κι Αδελφός.

Ύμνος της ομάδας «Αγία Νίνα»

Χιονισμένα βουνά και λιοπύρι
σ' αυτή την πατρίδα, μπορεί να συμβεί
παγωμένη η πλαγιά του Καυκάσου
εδώ κι η καρδιά σου, να σπάσει μπορεί!

Κι όμως, κάποιοι, μπορούν ν' ανεβαίνουν
«σημαδάκια» σε μία σειρά
η ψυχή τους στην αποστολή τους
Χριστό να γνωρίσουν σ' αυτά τα βουνά!

Στα βήματα λοιπόν των Αποστόλων
τα σύρματα περνάνε των συνόρων
μπροστά, η Νίνα πάει...
σταυρό πλεγμένο κρατάει ψηλά! (δισ)

Μας θυμίζει αυτή η Αγία
μια άλλη ιστορία για την Κιβωτό
με τον Νώε ο ήλιος χαράζει
το πλοίο του αράζει σ' αυτό το βουνό...

... Γεωργία θα γίνει η Ιβηρία,
Και η Νίνα θα μείνει εκεί
σαν λευκό περιστέρι που θέλει
η πίστη να φέγγει σε όλη τη γη!

Στα βήματα...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς»

Όταν νυχτώσει η μέρα
όλα τα κάνω πέρα
και γονατίζω στο Θεό μπροστά.

Την αγκαλιά Του να κερδίσω,
μες την αγάπη Του να ζήσω
από το χέρι Τον κρατώ σφιχτά.

Στο δρόμο δίχως τον Θεό κανείς
δεν βγαίνει πέρα της υπομονής!
Θεία παρηγοριά ν' αναζητείς
σε ώρα προσευχής.

Άγιε Νικόλα Βελιμίροβιτς,
αργά τον δρόμο της ταπείνωσης
βάδισες κι εσύ αγωνιστής.
Πατέρα, με ευλογείς!

Γίνε, εσύ, πνοή μου
στη σκέψη, την ψυχή μου.
Μείνε στην ταπεινή μου την καρδιά.

Με τους αγγέλους να πηγαίνω
ως τα ουράνια, ν' ανασαίνω
την θεϊκή τους άγια ευωδιά!

Στο δρόμο δίχως τον Θεό κανείς
δεν βγαίνει πέρα της υπομονής!
Θεία παρηγοριά ν' αναζητείς
σε ώρα προσευχής.

Άγιε Νικόλα Βελιμίροβιτς...

Άγιε Νικόλαε Βελιμίροβιτς,
Πατέρα, με ευλογείς!

Ύμνος της ομάδας «Αγία Ματρώνα»

Μπορεί βεβαίως, κάποιος να νομίσει
πως έχουμε κι εμείς τη δύναμη στα χέρια
μπορεί κι ακόμα να ελπίσει
πως φτάνει το μυαλό στ' αστέρια!

Κι έρχεται ύστερα μια όμορφη ψυχούλα
δίχως τα μάτια της, χωρίς τη δύναμή της
γονατιστή στο στρώμα ευχόταν η Ματρώνα
και έφτανε στ' αστέρια βολίδα η προσευχή της!

Είναι πολλοί που πέρασαν με πόλεμο στα έθνη
αλλά κανείς δεν νίκησε για πάντα δίχως δάκρυ
να 'χεις την πίστη θώρακα
στο χέρι τον Σταυρό σου
αυτή είναι η δύναμη
κι η γη απ' άκρη, σ' άκρη!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Λουκάς ο Ιατρός»

Σώμα με ψυχή είναι ο άνθρωπος
έτσι ο πάνσοφος Θεός το είχε σκεφτεί!
Κι ήξερε ο Λουκάς πόσο φιλόανθρωπος
είναι ο Χριστός που σώμα "φόρεσε" στη Γη!
Έτσι ο Γιατρός έγινε κι Άγιος,
σώμα να γιατρεύει και ψυχή!

Η Ορθοδοξία
κι η Ορθοπραξία
σαν αδέρφια
πόσο μοιάζουνε!
Κι όπου βρεθούν μαζί τον κόσμο τον αλλάζουνε
με αυτές οι Άγιοι που κρατάνε ζωντανή
την Εκκλησία!
Ελευθερία
μέσα στην Χάρη του Θεού είν' η αγιότητα,
που είναι του ανθρώπου η χαμένη η ταυτότητα
μα όταν τη βρει σαν τον Λουκά τον ιατρό
πόση ευλογία!

Μέγας χειρουργός αυτός ο Άγιος
σαν νά 'ταν άγριος εξορίστηκε πολύ!
Ήταν στην Κριμαία θρόνος άθρονος,
η Ορθοδοξία της φαινόταν απειλή!
Και για αυτό το δώρο του ως Άξιος
να γιορτάζει στ' "Άξιον εστί"!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης»

Όταν το "χέρι" του Θεού
βρίσκει καρδιές που ξεχειλίζουν προσφορά
σαν τον Παΐσιο στο Άγιο Όρος
που "ευχόταν" για τον κόσμο σιωπηλά...

Τότε "ζυμώνει" Αγίους, δώρο για τη Γη
να 'χει στηρίγματα ο κόσμος να πιαστεί!

Τόσο πολύ τον αγαπά
αυτόν τον κόσμο ο Θεός,
γίνεται Ορθόδοξη αγκαλιά!
Τόσο πολύ μας αγαπά
που βρίσκει Αγίους να ενεργούν
σαν τον Παΐσιο μυστικά!

Δεν ξέρει γλώσσες η καρδιά
και όταν χάνεται γυρεύει Ουρανό!
Μα ο Παΐσιος το γνωρίζει
πως να συντονίζει δέκτη με πομπό!

Τότε το "σήμα" φτάνει ατόφιο στην Πηγή
έτσι δουλεύει του Θεού ο Ασυρματιστής!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Γρηγόριος»

Δόξα, πλούτος, γένος και ιστορία
έζησες κρυφά στην εξορία
φως και άλας για την Αρμενία
όλη σου η ζωή.

Τρέχουν λαοί πολλοί κοντά σου.
Θρύλος τα θαύματά σου.
Άγιε, αγάπη στην καρδιά σου
καίει από τη φωτιά σου. (χ2)

Ζήλος, χάρη, άσκηση, λατρεία,
ίχνη προς τον Γολγοθά πορεία.
Ταπεινή αγγελική χορεία
που όλους μας καλεί.

Τρέχουν λαοί πολλοί κοντά σου
Θρύλος τα θαύματά σου
Άγιε, αγάπη στην καρδιά σου
καίει από τη φωτιά σου. (χ2)

Ύμνος της ομάδας των Στελέχων «Απόστολος Παύλος»

Σαν παιδί στο ναό
μαθητεύοντας στον Νόμο Σου
ζήλος, μίσος, οργή
μου γεμίσαν την καρδιά.

Ήρθες, έβαλες
την φωτιά Σου μες το βλέμμα μου.
Ήρθες, μου 'δειξες
να αγαπώ σαν τα παιδιά.
Όλη μου η ψυχή
έναν θρόνο προς στα πόδια Σου.
Ολόκληρη η ζωή
στο σταυρό Σου προσφορά.

Λόγια θεϊκά
ατελείωτα από τα χείλη σου.
Στο πρόσωπό σου σβήνει
του παραδείσου η ομορφιά.

Ήρθες, έβαλες
την φωτιά Σου μες το βλέμμα μου.
Ήρθες, μου 'δειξες
να αγαπώ σαν τα παιδιά.
Όλη μου η ψυχή
έναν θρόνο προς στα πόδια Σου.
Ολόκληρη η ζωή
στο σταυρό Σου προσφορά.

Γαλιλαΐα

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαΐας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μιαν ευχή
μιαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάδι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τ' ατί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μια γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος

Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

